Европейски парламент
2014-2019

Документ за разглеждане в заседание

B8-0809/2016

17.6.2016

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ

за приключване на разисквания по изявление на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност

внесено съгласно член 123, параграф 2 от Правилника за дейността

относно масовите убийства в Източно Конго
(2016/2770(RSP))

Шарл Гьоренс, Хилде Вотманс, Тереса Хименес-Бесерил Барио, Беатрис Бесера Бастеречеа, Илхан Кючюк, Хавиер Нарт, Павел Теличка, Иво Вайгъл
от името на групата ALDE

B8-0809/2016

Резолюция на Европейския парламент относно масовите убийства в Източно Конго
(2016/2770(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид предишните си резолюции относно Демократична република Конго (ДРК), по-специално резолюцията от 17 януари 2008 г. относно положението в Демократична република Конго и изнасилването като военно престъпление[1], от 21 февруари 2008 г. относно Северно Киву[2], от 23 октомври 2008 г. относно сблъсъци в източните гранични райони на ДРК[3], от 17 декември 2009 г. относно насилието в Демократична република Конго[4], 13 юни 2012 г. относно последващи действия след изборите в Демократична република Конго[5], от 12 септември 2013 г. относно положението в Демократична република Конго[6], от 9 юли 2015 г. относно Демократична република Конго (ДРК), и по-специално случаят със задържането на двамата активисти в областта на правата на човека Ив Маквамбала и Фред Баума[7], от 17 декември 2015 г. относно опазването на националния парк „Вирунга“ в Демократична република Конго[8] и от 10 март 2016 г. относно Демократична република Конго[9],

– като взе предвид Африканската харта за демокрация, избори и управление от 2007 г., която беше подписана от ДРК на 29 юни 2008 г., но не е ратифицирана, и която влезе в сила на 15 февруари 2012 г.,

– като взе предвид изявлението на място на ЕС от 19 ноември 2015 г. след започването на националния диалог в ДРК,

– като взе предвид съвместното изявление за пресата от 16 февруари 2016 г. от Африканския съюз (АС), Организацията на обединените нации (ООН), Европейския съюз (ЕС) и Международната организация на франкофонията относно необходимостта от приобщаващ политически диалог в ДРК и ангажимента им да подкрепят конгоанските участници в усилията им за консолидиране на демокрацията в страната,

– като взе предвид доклада от март 2016 г. на Групата за изследване на Конго, озаглавен „Кои са убийците от Бени?“,

– като взе предвид член 123, параграф 2 от своя правилник,

---

[1] ОВ C 41E, 19.2.2009 г., стр. 83.
[2] ОВ C 184E, 6.8.2009 г., стр. 106.
[3] ОВ C 15E, 21.1.2010 г., стр. 86.
[4] ОВ C 286E, 22.10.2010 г., стр. 21.
[5] ОВ C 332E, 15.11.2013 г., стр. 63.
[6] ОВ C 93, 9.3.2016 г., стр. 173.
[7] Приети текстове, P8_TA(2015)0278.
[8] Приети текстове, P8_TA(2015)0475.
[9] Приети текстове, P8_TA(2016)0085.

А. като има предвид, че повече от двадесет години богатата на полезни изкопаеми североизточна част на Демократична република Конго е разкъсвана от конфликти, водени от множество конгоански и чуждестранни въоръжени групировки (напр. Демократичните сили за освобождението на Руанда и Алианса на демократичните сили/Национална армия за освобождение на Уганда (ADF/NALU)), които упражняват насилие и подлагат региона на терор; като има предвид, че главното бунтовническо движение М-23 капитулира на 7 ноември 2013 г. и предполагаемият му основател се предаде на Международния наказателен съд (МНС);

Б. като има предвид, че след кратко прекъсване насилието беше възобновено с поредица от ужасяващи клането през октомври, ноември и декември 2015 г. в близост до градовете Бени, Бутебмо, Мирики и Луберо в провинция Северно Киву; като има предвид, че съгласно писмо, изпратено до Агенция Фидес (информационната агенция на Ватикана) от Мрежата за мир за Конго (конгоанска неправителствена организация), оттогава са били убити над шестстотин мъже, жени и деца, а десетки хиляди души са напуснали домовете си;

В. като има предвид, че представители на местното гражданско общество са заявили, че насилието се съпровожда от „колективно и подозрително преместване на групи от населението с една и съща етническа принадлежност и език, с неопределен произход, с намерение за окупиране на земята и разчленяване на страната“ и „систематично ограбване на активи и природни ресурси“;

Г. като има предвид, че е налице очевидна липса на институции (законодателни и съдебни), които могат да функционират истински в региона и да разглеждат проблемите, причинили подновеното насилие от октомври 2014 г. насам;

Д. като има предвид, че политическото напрежение в ДРК е голямо поради факта, че президентът Кабила, който е на власт от 2001 г., според конституцията трябва да подаде оставка на 20 декември 2016 г., но все още не е обявил, че ще го направи;

Е. като има предвид, че ако президентът Кабила се опита да остане на власт след изтичането на мандата му съгласно конституцията, в ДРК би могло да избухне насилие в много по-голям мащаб, отколкото в Бурунди, и регионът на Големите африкански езера като цяло да се дестабилизира;

Ж. като има предвид, че на 28 ноември 2015 г. президентът Кабила призова за приобщаващ национален политически диалог за подготовка за изборите през 2016 г.;

З. като има предвид, че на 11 май 2016 г. Конституционният съд постанови, че президентът Кабила може законно да запази длъжността си след приключването на своя втори мандат на 20 декември 2016 г., ако дотогава не бъдат проведени избори; като има предвид обаче, че основните опозиционни партии отхвърлиха решението на Съда;

И. като има предвид, че с Резолюция 2277 (2016), единодушно приета на 30 март 2016 г., Съветът за сигурност на ООН поднови мандата на мисията на ООН за стабилизиране в ДРК (MONUSCO) до 31 март 2017 г.;

1. решително осъжда масовите убийства и престъпленията срещу човечеството, които все още се извършват в Източно Конго; посочва неотложната необходимост да се сложи край на престъпната дейност на всички въоръжени групи без дискриминация в източните региони на страната;

2. настоява, че това положение не следва да възпрепятства провеждането на изборите, както е предвидено според конституцията; счита, че свободните, прозрачни и честни избори могат да допринесат за прекратяване на продължаващата криза в ДРК, да позволят по-задълбочен контрол на сделките в минната промишленост и на злоупотребите с приходите от минно дело и по този начин да подобрят положението с правата на човека в ДРК;

3. изразява убеждението си, че наличието на всякакви въоръжени групировки е пречка за мира в Източно Конго, както и изключителната си тревога относно засиленото набиране на бойци в групи за самоотбрана на етническа основа, отбелязано от специалния представител на генералния секретар на ООН за Демократична република Конго в началото на 2016 г.;

4. призовава правителството на ДРК да възстанови и повиши авторитета на държавата и принципите на правовата държава в неспокойната източна част на Конго, по-специално в областта на управлението и сигурността, с цел да се улесни завръщането на разселените лица и хуманитарният достъп; призовава за бързо и активно възобновяване на сътрудничеството между MONUSCO и въоръжените сили на ДРК (FARDC) въз основа на споразумението за военно сътрудничество, подписано на 28 януари в Киншаса, с цел възстановяване и укрепване на мира и сигурността както в източната част, така и в страната като цяло;

5. настоятелно приканва правителството на ДРК задълбочено и прозрачно да разследва и да подведе под съдебна отговорност длъжностните лица, за които се твърди, че действат в съучастничество с бунтовнически групировки и милиции, и за които се предполага, че участват в масови убийства в източната част на страната, както и всички онези, които са извършили нарушения на правата на човека, в случай че Съветът по правата на човека продължи да следи положението;

6. призовава прокурора на Международния наказателен съд също да разследва жестоките престъпления, извършени в Северно Киву от октомври 2014 г. насам, и да подложи на наказателно преследване тези лица, чиято вина е най-ясна, като гарантира, че тук се включват ръководителите на милициите и всички отговорни за масови убийства, сексуално насилие, военни престъпления и престъпления срещу човечеството;

7. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на генералния секретар на ООН, на Африканския съюз, на президента, министър-председателя и парламента на ДРК, както и на Съвместната парламентарна асамблея АКТБ-ЕС.